

SMÅGRUPPEOPPLEGG
KAPITTEL 3,13 – 4,12

JAKOB

ET BREV OM LEVENDE TRO

I verden – ikke av verden

Jakob 3, 13 – 4.12

Fristelser kommer fra tre ulike hold: Djevelen, verden og vår egen syndige natur. Sammenlign med Ef 2,2-3. Da efeserne levde borte fra Gud, lot de seg lede av herskeren i luftens rike (v 2), levde på den nåværende verdens vis (de gjorde som folk flest) (v 2), og de lot seg lede av sine egne tanker og lyster (v 3).

KAPITTEL 3:

13-18 Jakob underviser om to slags visdom. Nok en gang ser vi at visdom har mer med praksis enn med teori å gjøre. Sml. 1,5.

a) Visdommen som kommer fra Gud viser seg i et rett liv, tålmodighet, renhet, fred, forsonlighet, barmhjertighet, gode frukter.

b) Visdommen som er jordisk, sanselig og djevlesk viser seg særlig i bitterhet, selvhevdelse og misunnelse.

KAPITTEL 4:

(1) Det er mange eksempler på at det allerede blant de første kristne var mye strid og splid (1 Kor 1,11-12; Fil 1,15-18). Jakob (som Paulus, se 1 Kor 3,3) slår fast at det kommer av de at kristne lever etter sin gamle natur og følger sine egne lyster (selviskhet, egoisme). Lystene fører krig mot Ånden (Gal 5,17), og dessverre ser det ut til å lystene er i ferd med å vinne krigen.

(2) De begjærer og misunner (det er brudd på det 9. og det 10. bud), de myrder (det er brudd på det 5. bud, et bud som også rammer sinte ord uttalt mot andre Matt 5,22, strid og uoppgjorte forhold Matt 5,23-24), de ligger i strid og ufred. Det er ikke noe særlig lystelig bilde som tegnes av menigheten. De mangler vesentlige ting fordi de ikke ber.

(3) Når de (en sjelden gang?) ber, er det bare nytelsessyke som er drivkraften. Gud har aldri lovet å svare på bønn som ikke er etter hans vilje eller bønner som er bedt av syndere som ikke vil be om tilgivelse (Jes 59,1f, 1 Pet 3,7).

(4) De kristne er "troløse". De som er Jesu brud har begynt å flørte med andre - med denne verden. Men denne verden er på vei bort fra Gud, den befinner seg i nedslagsfeltet for Guds vrede. Vandrer vi verdens vei, vandrer vi også bort fra Gud. Blir vi ett med verden, blir vi også rammet av Guds vrede. Men det går ikke an å ha både Gud og verden som herre.

(5) Ordet "iver" eller "nidkjærhet", kan også oversettes med "sjalu". Går det an å bruke ordet "sjalu" om Gud? Er ikke det et alt for negativt ladet ord? Sjalousi kan selvsagt være både negativt og sykelig. Men det ville være merkelig om en overhodet ikke er sjalu dersom en annen stikker av med en som en er ordentlig glad i. Og Gud er glad i sine. Han vil ikke bare sitte rolig og se på at hans brud flørter med verden. Gud vil ha oss! Han setter alt inn på det. Han vil til og med straffe eller tukte oss for å få oss på rette tanker igjen.

(6) Gud er ikke først og fremst interessert i å straffe. Han lengter etter å være nådig. Han lengter etter å vinne de troløse tilbake. Stolthet er et utslag av verdens visdom. De ydmyke er de som lar seg oppdra av Gud, overgir seg til ham, bøyer seg for ham.

(7) Vi skal stå Djevelen imot. På tross av syndefallet har vi mulighet til det (1 Mos 4,7). Jakob tenker seg ikke at vi skal prøve å gjøre det i egen kraft. Vi skal gjøre det ved å holde oss nær til Gud (v 8). Det er når vi er ett med ham, ett med Kristus, vi har mulighet til å seire. (Sml grenene på vintreet, Joh 15 1-6) Synden får oss til å gjøre det rake motsatte: Vi bøyer oss for djevelen, verden og våre egne lyster, og så står vi Gud imot.

(8) Til og med prestene var skitne syndere som trengte renselse når de skulle nærme seg Gud i templet. Vi trenger også renselse når vi skal nærme oss Den Hellige Gud. Vi gjør hendene rene når vi bekjenner våre synder og holder oss unna nye synder som kan skitne oss til. Når det er snakk om hendene, er det et bilde på de syndene vi utfører i handling. Men det er snakk om mer enn ytre handlinger. Hjertene skal også renses. Hjertet er symbol på det aller innerste i vår personlighet, både tanker, følelser og vilje. Hjertet vårt skal ikke være splittet slik at en del tilhører verden mens en annen del liksom skal tilhøre Gud. Hele hjertet skal tilhøre Gud!

(9) Dette verset er på ingen måte en oppfordring til et gledeløst liv.

Vi oppfordres heller til å se at den gleden verden kan gi, er både overfladiske og skadelig. Egentlig er det til å gråte over at verdsligheten har fått prege oss.

(10) Så skal vi ydmyke oss for Gud. Det vil si: Vi skal være villige til å bli oppdratt av Gud, villige til å la Gud få lov til å temme oss. Det typiske for oss mennesker er at vi ønsker å opphøye oss selv. Jesus viste oss den stikk motsatte veien: Han var villig til å fornedre seg selv slik at Gud kunne opphøye ham (Fil 2,5-11).

(11-12) Baktalelse er en alvorlig synd (Sml Kap 3). Den som baktaler bryter for det første Guds bud om ikke å baktale. Dessuten er det ikke vår sak å dømme vår neste, det skal vi overlate til Gud.

SAMTALESPØRSMÅL.

1. Bruk 5 minutter til å lese Jak 4,1-12 hver for dere. Fortell hver andre etter tur hva dere særlig har lagt merke til under lesningen.
2. Hvordan kan de syndene som er listet opp i dette avsnittet ødelegge oss selv? Hvilke av de syndene som er nevnt vil skade vår neste dersom vi lever i dem? På hvilken måte ødelegger synden vårt forhold til Gud?
3. Hva forbinder dere med ordet "ydmyk". Snakk litt sammen om hva som er sann ydmykhet og misforstått ydmykhet. Hva slags holdninger er det som er typisk for stolte mennesker?
4. Hva vil det, helt konkret, si å holde seg nær til Gud? Hva innebærer det å være trofast mot ham?